

I EU har vi jo allerede gennemført i stribevis af miljøkrav. Miljøkrav til produkterne skal jo også opfyldes af de produkter, vi indfører fra tredjelande, så der er på dette område sket en masse. Tilsvarende er der også sket noget på arbejdsmarkedsområdet.

Derudover arbejder EU med et generelt præferencsystem, hvor man nu arbejder med at give fordel til ulande, der lever op til nogle ILO- og nogle FN-regler. Det er for os at se en farlig vej. Det kan meget let komme til at betyde, at de fattigste ulande får svært ved at afsætte deres produkter til os.

Det ser pænt ud, at vi sådan hjælper ulandene til at få bedre vilkår, hvis de f.eks. ikke benytter sig af børnearbejde. Men er risikoen ikke i disse lande, at børnearbejde kan blive erstattet f.eks. af prostitution? Altså, skal vi ikke passe meget på, at vi ikke i virkeligheden med pæne hensigter opnår nøjagtig det modsatte af det, vi forsøger?

Til sidst er det for os at se ikke tilfældigt, at det netop er EU's protektionistiske lande, der arbejder på at få alle disse regler. Og det gør så, at vi i Venstre i hvert fald er endnu mere skeptiske over for området.

Vi går ind i arbejdet. Vi støtter da arbejdet internationalt både med arbejdsmarkedsspørgsmål og sociale spørgsmål, fordi det er vigtige diskussioner.

Men i konflikten mellem protektionistiske i-lande og ulande vil Venstre tage ulandenes parti.

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

Nu kunne det jo lyde på fru Charlotte Antonsen, som om vi ikke stod sammen om dagsordenen, kunne man sige. Det gør vi så. Og det er jeg sådan set tilfreds med, så konklusionen – selv med den tale, fru Charlotte Antonsen holdt – blev rimelig i Venstres melding i dag.

Men jeg forstår egentlig ikke, at Venstre har de her problemer. De behøvede i hvert fald ikke at have det efter min mening.

For handler det her ikke grundlæggende om ansvarlighed – for den sags skyld helt ned til personlig ansvarlighed som forbruger?

Kan handel bare være sådan en økonomisk teori, som er helt uafhængig af ansvar for fællesskabet og for den enkelte?

Det er det problem, Venstre har, kan jeg konstatere: at man står og vakler imellem, om man skal melde sig ind i noget, der har med ansvar at gøre også i en større sammenhæng, eller man skal kaste sig ud i en tøjlesløs liberalisme.

Det andet, jeg godt ville kommentere, er Venstres ordførers betragtninger om, at det, der er bedst for ulandene, er skiftet til markedsøkonomi.

Dér vil jeg sige, at planøkonomiens sammenbrud – godt det samme, godt det samme – jo burde få os alle sammen til at åbne øjnene for markedsøkonomiens vanskeligheder og problemer, altså, at markedsøkonomi ikke er løsningen, men at man skal i gang med på grundlag af markedsøkonomi at diskutere og stille spilleregler op for, hvordan markedet skal styres.

Det er jo det, vi diskuterer ofte i EU. Det er det, vi diskuterer i Danmark. Og det er altså også det, vi bør diskutere i en international sammenhæng.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Til hr. Steen Gade: Dagsordenen støtter vi naturligvis, fordi den viderefører den hidtidige politik, og vi kan ikke se, der er nogen hindringer for frihandel.

Jeg er helt uenig i, at man skal forsøge at tøjle markedsøkonomien. Vi kan lave nogle regler, som svarer til vores velstandsniveau. EU er mere velstående, og derfor har vi, om jeg så må sige, råd til flere regler.

Men skridtet derfra og så til bare at tro på lyksaligheden i at overføre tilsvarende regler til ulandene vil vi advare imod. Vi mener, det allerede i dag kan være et problem for ulandene at leve op til vores mange krav til produkter på vores marked, hvis vi samtidig ønsker, at disse ulande skal have en mulighed for at eksportere til os.

Så jeg tror, vi er enige om målet, men ikke om midlerne, og det overrasker mig ikke, at SF er mere skeptisk over for markedsøkonomi end Venstre.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Det lyder jo overordentlig smukt, når Venstre siger, at de står på de fattige ulandes side og SF på de rige landes side. Jeg vil da medgive, at der kan være noget rigtigt i, at disse ting, som nu kommer ind – miljø og sociale krav – vil kunne misbruges og givet vil blive misbrugt imod de fattigste lande. Jeg tror, man helt klart må se i øjnene, at det ligger i kortene.

Dér mener jeg, at der ligger noget rigtigt i Venstres ordførtale. Men dér, hvor det så efter min mening kører af sporet – for jeg tror ikke på den liberalistiske model, som Venstre lægger